

39 ΠΑΦΑΙΝΕΣΙΣ ΑΝΣΩΝΥΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

(σινωδοστικά τό γνωστό αγιορετικό βεζά της οἰκου
της Κτίλας περιή.)

Στημερινή από Αγιορ. Βεζέτων του. Ε 1940-1.

Αθεσ

39

Η επειρεούσα αὖτη νοούχη είς μετρόν γενιδυά εἰς πολὺ^{τοτε εν Καραϊσ} πονούχη, καὶ ἐδιμοσεῖδη νιώτων ~~αναγνωστῶν~~ εἴς πεντε
τερόντος Χαραδάμηους σταλεῖσα τελί "ἀγιορεῖται τελε
βιβλοδιήν" (Έτος Ε' 1940-1, σ. 71-73, 168-172, 913-214, 348-352
- - - (αὐτοῖς οὐσκεῖσα) αρχεῖα: Πεισαρίεν τοῦ αλληλοφέρετον αρονγεῖται,
Παρελθούσην τὰ αρονγούρηνα αἱ γενινὰ θερίστελγίσει τοῦ πρι-
στατικοῦ δρουσιας τετρ. ψυχωφελήν εἰς πάντα χρονιανὸν διδιγ-
για καὶ ἐλαύονται τὰ ἀφοράντα τοῖς πεντεκόσιοις ἀπό σε. 213ε.

ΤΑΡΑΙΝΕΣΙΣ

213 Λ. "Ἄτοι συνέβουτι πνευματική διερδοσία και πάντα ἀφέτησος, εἰς πάθε μοναχόν εἰδαβή και ταπεινόφρονας ἐν κοινωνίᾳ διάγοντα και ἐν ὑποταχῇ κατά Θεόν.

Νουθεσίαι και πνευματικαὶ συνέβουται πρὸς τοὺς μοναχούς, ἀμφιβεῖς και ἐξαιρετικαὶ."

"Διά τούτο τοιπόν, ἀγαπηγέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, βέβητε καθὼς και πρόσεχε ἀμφιβούς, να φυλάξῃς τὰς τοῦ οχιματος ὑποσχέσεις, ὅπου ἔδωσες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ και τῆς ἀδελφότητος και τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός, ὃς ἐπέβον ἀφορέτως οἱ ἄγιοι ἀρρεγεῖσι και ἐν τῷ δευτέρῳ παροντίᾳ μεττεῖς, ν' ἀποδῶσυ τοῖον δι' αὐτᾶς, ἵνα ἐφύταγες ταῦτας, διὰ να μη γίνης πρὸς τὸν Εὐεργέτην ἀχαριστός. Αἰστι καθὼς ὁ παροντος χριστιανός, ἵνα μη φυτάγῃ τὰς συνδύνας τοῦ ἄγιου Θεοποιητος, απόφεσαι, οὐτως και ὁ μοναχός, τὴν δεκτήν ταχείαν τοῦ οχιματος αύτοῦ, περισσότερον δέτει ποτασθῆ και παιδευθῆ, ἐπειδή δὲν ἔγινε μοναχός να ἀναπαιγναστεί, οἳτον να ἀγνοιάζεις και να πειραέψῃς πρὸς δουλειμάν. Λέγει γάρ ο σοφὸς Σειράχ· «τίνενον, εἰ ~~πρόσωπο~~ προσέρχηται δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐτοίμασον τιλοτεσσούρι εἰς πειρασμοῖν». Καὶ ὁ ἀδελφόθεος Ιάκωβος λέγει· «Μακεδόνος σύνδρυππος, ὃς ὑπομένει πειρασμοῖν». Οδέν και ἔστι ἔτδι πειρασμός, εἴτε ἐσε δοκιμόνια, εἴτε ἐξ ἀνθρώπων, εἴτε ἐν τῆς σαρκοῦ σου, ὑπόμενον εὐχαριστῶς και ἀγραγγίσας διὰ τον Κύριον. Πειρασμούς δέ ὄντας μάζευον οἱ ἄγιοι, οὐχὶ τοὺς τὴν φυχήν βλαπτοντας, ἀλλὰ τὰς τῆς σαρκοῦ θλίψεις και ουκουνίας. Εἰς τοὺς τοιούτους πειρασμούς πρέπει να ἔχει μηδάτην ὑπομονήν, ἀν δέτης να σωθῆς. Αἰστι, εἰτερ ο Κύριος, «διὰ τοῦ

μείνας εἰς τέτοιο σύζος σωθήσεται.» Άλλα μεριμνάει πάντες οι
ἄγιοι, ἐν τῇ ὑπομονῇ ἐσύμβαση, ἐπειδή εἴκον τού φόβου τοῦ
Θεοῦ μετ' αὐτῷ τετειαρ πρὸς αὐτού ἀγάπην, πιστιν σε μετί,
ἐπιπίδαι. Καὶ σὺ τοπόν, ἀγαπηγέ, ἔχε πάντοτε τὸν φόβον
τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ~~αερο~~δίᾳ σου μετ' αὐτῷ πρὸς αὐτού ἀγάπην.
μετί τότε αὐτού σου χαρίζει σὺ μόνον τὴν ὑπομονήν, ἐ-
πει μετί τοῖς τοποῖς ἀρεταῖς, μεθώς τέλει μόνος του, «Ἄνευ
ἔμου οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Όμοιως πάστιν ἔχε εἰς τοὺς
νοῦς σου αερίσεις πάντοτε, μετί τὸν ἐνθύμησιν τοῦ
θανάτου σου μετί τῷ φοβερῷ ἐσείμην ὥραν, ὅποτε με-
τει νά τοι μετασκέπτοτος ἐν τῇ κτίῳ σου, δεινῶς βασα-
νιφόρον μετί φυχορράγην, (όποιος φόβος τότε). Έν γὰρ τῷ
ἐνθύμησεως τοῦ θανάτου εἰσέρχεται ἡ ἀγάπη μετί ὁ φόβος
τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ~~αερο~~δίᾳ σου, μετί δὲ σὲ ἀφίνει νά ἀ-
μαρτσάνης πλέον. Επιμετήγουν νά φυτεύους ματσέ τῷ ἀρ-
χίν ἐν ἐαυτῷ σου, μεταῖς ἀρεταῖς, διά νά χρυσικάνους
εἰς τὸ ιοιόν μετί ὁ Κύριος θέτει σὲ σώσει. φύτασse
μαθαράν τῷ συνειδητοῖς σου μετί μή τέλεις. Ὡ πράσσει
η ἐννοεῖς, ὅσα εἰς τὸν Θεόν δέν ἀρέσουν. Όμοιως μετί εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, μή τέλεις η ποιῆσας, ὅσα σὺ μισεῖς μετί δέν
σου ἀρέσουν. μή μιοίους ποτέ τίνας ἀνθρώπουν, εἶτε ματός
εἶτε μακός εἶναι. Ο γάρ μιούσας, ἀνθρώπους τούς
μετί παραένομος. Γάρ τις σὲ θάψῃ η σὲ ιβρίου, η σὲ
ραπίου, η σὲ ἀδικήσου, η σὲ Ηλιοτρόπως σὲ πειράζῃ, υπό-
μενον διά τὸν Κύριον μετί μή ὄργισεσαι ματί ἐσείναι
μηδέ μιούσας τούς εἰς αὐτού, ἀλλά συγχώρησον τὸ
πτασιόμον τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἵνα μετί ὁ Κύριος γένη
συγχώρημα τοῦ ιδιαίτερου πατέρου μετί μήφες μετί ἀφε-
θησεσαι σοι».

Τερί Θυμοῦ καὶ ὄργῆς.

“Μονάχος γαέρ Θυμιόδης καὶ μηδικακος, ἐάν και
νεκρούς ἀνιστὰ καὶ διὰ τὸν Χριστὸν, ἐάν μαρτυρήσῃ,
οὐκ ἔστι δεσπότης πατέρας τῷ Θεῷ, ἀλλα εἰς τὴν αἰώνιον
κόλασιν καταδικαίεται. Μή γινεσθεντος καὶ ὑπε-
ρύφατος μήτε ἐν τῇ γνώσει σου καὶ σοφίᾳ μήτε ἐν τοῖς
τόξοις σου καὶ ἔργοις μήτε εἰς τὰ κακά καὶ ταυτά
σου φορέματα. ~~Επορεύεσθε~~ Εἳς τούτων γαέρ προέρχον-
ται πάντα τὰ ὅλεθρα τοῦ θανάτου. Οὐδὲν, οὔσον καὶ μέ-
γας οὐτὲ εἶσαι, τοσούτον ταπεινωσον σεαυτὸν ἀδελφέ,
ἐάν θέλεις σωθῆναι. «Κύριος ὑπερυφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταπεινοῖς δέ διδωτι χάριν». Μή γινεσθεντος καὶ
ὑποερίτης ἐν τοῖς τόξοις σου μήτε ἐν τοῖς ἔργοις σου,
διὰ νὰ μή σὲ καταδικάσῃ ὁ Κύριος ἐν ἐσείνη τῇ φο-
βερᾷ ἡμέρᾳ. Πρόσεχε κατὼς καὶ φύτασσε τὸν νοῦν
σου ἀκερίθως, νά καὶ συττοχίζεται τογγοκούς πορτίας,
“βασιφύμιας, κατακερίσεις, ἢ γογγοκούς κατὰ τὰν ἀδε-
φῶν σου. Ένθυμοῦ πάντοτε καὶ ἔχε κατὰ τὸν νοῦν σου, ὅτι
ἀφοῦ ἐμόνασσε, ἐπωτίθης μὲν δοῦλος ἐνουσίως, νά δου-
τεύεις τῷ Χριστῷ καὶ τῷν ἀδελφότυρα, διὰ τὰς αἱμα-
τιὰς σου. Νά ἔχεις πάσαν ὑποταγήν καὶ ὑπακοήν, οὐ κό-
ντας εἰς τὸν πτυχούμενον, ἀλλα καὶ εἰς ὅτους τοὺς ἀδελ-
φούς, μητρούς τε καὶ μετρόπους. Έγκριτος πάντοτε καὶ
συκνά εἰς τὸν πτυχούμενον τὰς αἱματιὰς σου καὶ ἔχε
πιστιν Βεβεῖται εἰς αὐτούς, εἰ καὶ ἀλλοι τὸν καταγγελοῦν,
οὐδὲν οὐδέποτε μή συμφωνήσεις μετ' ἐπειγματικής, διότι, ἔχο-
μεν τοὺς Θεοὺς δικαίουν κριτήν. Άνευ τιμογίας τοῦ γερον-
τοῦ σου, μήδης μήτε αἰχρότος μήτε πωλήτης καρένε

πράγμα του ποινοβίου. Άλλον και εν τῷ αέτῳ σου να μή
ἔχει χρήματα αρνήσεις, οὐτε φαγητόν ή ποτόν, μάζε άλλο τι
πράγμα, διότι είναι ασυχώρυτον ὅντες εἰλογίας του ιδουμέ-
νου σου. να τέλεις τοιαύτα. Να μήν τέλεις παρρυγίσεις και διάρ-
ρος μέν οινόντων, εἴτε μέγαν, εἴτε μικρού, διότι
τέλει ο τύπος Έφραιμ, γέλως και παρρυγίσεις αποτίνουν τὸν
μοναχὸν και τὸν δασκαλόν. Μή μηδέποτε πρωτεία,
εἴτε ἐν τῇ χεροντίᾳ, εἴτε ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, εἴτε ἡς προσεκ-
μένος. διὰ να μήν ἵπποις ἔπειτα εἰς τὸν ἑωφορικὸν
τὴς ὑπερυφαγείας τάξισιν. Να πηγαίνεις πρῶτος εἰς τὰς
νοινὰς ἔργασίας τοῦ μοναστηρίου και να μήν αργο-
τοῖς μετά τῶν ἀδετῶν, αὐτῷ να ἔργασθαι τὸ κατέδει-
ναμιν σωματικῆς και αδιαχείπτως προσευχόκενος. Να πη-
γαίνεις προθύμως εἰς τὰς ἀκαδημίας και ἀγρυπνίας τῆς
εἰσαγγείας και τατόπια πάντα να κινητεύῃς τὸ θέλημά
σου και να προτιμᾶς ὅπ' ὅπ' τὴν μανιαρίαν ὑπο-
τίνην, ἥτις κατέδει τοὺς θείους πατέρας, λαγίζεις μαρτύριον.”

Τέρι μητρίας.

“Ἐάν ὁ φέποτε σὲ ἱνοχήσουν οἱ τογιοὶ τῆς
οἵμεως και τῆς ὑψηλοφροσύνης περὶ μητρίας, διὰ να
ὑπάγεις κατόπιν μόνας εἰς τὴν Ἐρυμόν, να μήν δέχεσαι
τοὺς τοιούτους τογιοὺς, διότι είναι εἰς ὑπερυφαγίας
ἐπ τοῦ βασικον προερχομένοι. Άλλουσον νῦν τί τέλει
ἡ θεία Γραφή, περὶ τοῦ κατόπιν μόνας μητράσθοντος. Οὐαὶ
τῷ ἐρι, ὅτι ἐάν πέσῃ εἰς ἀκέφειαν ὥς εἰς μεμνίαν πτο-
τιν και οἵμοιν δαιμονισμόν, δέν δέ τις εὔρισκεις και τεί-
ται τὸν διορθώσην. Αἰδί τούτῳ οἱ μητράστης, πρέπει πρώ-
τον να κινητεύσησι τὰς ὄρφτες, ἐν μίσῳ ποττάνῳ

5

σέβεται, δοκιμαζόμενος ὅτι αἰτιών, ναί νιντιών τὸν θυμόν,
τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὰ φοιτάθετήματα εἰς σαρπίδιον
καὶ πάσην καὶ ναί σέποντικον τὰς μεγάλας ἀρετάς. Τὴν δε-
θυντικήν καὶ ἀγγειοφροσύνην, τὴν πρὸς Θεόν
ἀγάπην καὶ τὸν πάγιον, ναί ὑπομένην πειραί, σύραν
γυμνότυπα, ναί ἔχην προσευχήν ἀδιάτειπτον καὶ ἀγρυ-
πνίαν, ἔρωτα διασκεψῆται πρὸς τὸν Θεόν, κατάνυξιν παντοτε-
τίν καὶ ἀειρρυτα βάσιρις, ἕτι δέ ναί ἔχην καὶ ἔμπειρον
πνευματικόν διότι ναί ταχθότην παρ' ἐπείνου ἀγαθοῖς αὐτοῖς
βουλαῖς καὶ ἄνευ τῆς συμβούτης τοῦ πνευματικοῦ του ναί
μή πράττῃ τίποτε. Ἐάν δέκας δέν παριζεύηται οὕτως,
άλλος περιπατήσῃ κατόπιν τοῦ Θετυμάτου καὶ πράσσει, ὅτι εἴ-
σερέσει, ἀναμφίβολος δέ τοι ποτέ εἰς μεγάλους κινδύνους
παρενέβεστος ὑπό τὴν δακρυόν, ὅπως ἔπειδον ποτοί ἐργ-
μῖται καὶ γίνουσσοτοι. Αἱρέ τούτο τέττα, εἰς ἄγιος, ὅτι πο-
τὺ προσιμηνύεται εἶναι τὸ ναί ὑποτάσσεται κατεῖται εἰς
ἄλλον ὑποτάσσεται, παρότι ναί εἶναι μόνος του καὶ ναί
ποτῷ τοῦ Θετυμάτου του: "Ἄγαθοι γάρ οι δύο ὑπέρ τούτων."

Τέττα παρεπτυρίου.

Ἄλλος δέ τεττα παρεπτυρίου νομίμως. Πρῶτοι
ναί μαρτυρήσου διότι τὸν Χριστόν, πρέπει ναί ἔχην τὴν ἀ-
γγειοφροσύνην καὶ τετταίνεν ταπεινοφροσύνην, τὴν τετταίσηγτον
εἰς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸν πάγιον καθαροῖς καὶ
ἄγρις ἀγάπην, ἕτι δέ ἀειδέτειπτον προσευχήν, κατά-
νυξιν καὶ πηγήν βάσιριν, διότι ναί ἔχην βουλότην τὸν Θεόν,
ὅτις τέττα ὅτι "ἄνευ ἔμοι οὐ δινασθε ποτίστιν οὐδὲν τὸ"
μὲν πνεύματα πρόδυνον, ἢ δέ σάρψ ἀσθενής" καὶ διότι τούτο
εἶναι μαρτυρούσα ἐπιστειρωτον τὸ μαρτυρίου. Ήγέτε, γάρ ο'

ΘΕΙΟΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ «έσεν δέ μας ἀθήγει εἰς, οὐ στεφανούσαι,
έσεν μην νομίμως ἀθήγει».

ΤΕΡΙ' ιερωσύνης

«Γινώσκε μάλιστα, ὅτι πολλοὶ χειροτονοῦνται μὲν ιερεῖς,
οὐδέποτε δέ εἰναι ἄγιοι. Μέμεν γάρ οὐ θεῖος Χριστόστοκος, ὅτι
«οὐ Θεός οὐ πάντας χειροτονεῖ»· μαθότι, ὅσον ἔστι κόπος
τῆς ιερωσύνης, τοσούτο χρειάζεται να ἔχει οἱ ιερεῖς μας
τὸ βαθός τῆς ραπεινοφροσύνης. Άλλ' οὕτως εἶναι μερικοί;
ὅτι οὐ μόνον ἀναβίνει μας παρανόμιας χειροτονοῦνται,
ἀλλ' ἔχουν τὴν ιερωσύνην διά τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
μας ἡς ἐπάγγελμα διά τοὺς συμμετικούς αὐτῶν ἥγοντας
μας ἀναποδίσεις. «Ομως οὐαὶ τοῖς εὐθιστοῖς, ὅτι εἰς αὐτούς
θέλει πτυχωθῆναι ὁ τόπος τοῦ Κυρίου ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.» Τολ-
ποὶ ἔρονται με τὸν τελείνην τῆς ἡμέρας τῆς περίσσεως. Κύριε
ἐφάγομεν ἐνώπιον σου μας ἐπίομεν (Ἴητοι ἐγειρουργήσαμεν
τὰ σῆματα μνοτυπίας,) μας τότε ἐρεῖ αὐτοῖς «οὐαὶ σιδός
ἡμᾶς· ἀπόστητε δέν· ἔμοις οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.»
Ἐπούδασσον τοιπότε, ἀγαπητέ ἀδελφέ, ἔσεν εἶσαι Ιερεύς,
ναὶ εἶσαι μαθαρός εἰς τὴν φυχήν, τὸν γοῦν μας τόσιν
μας μαρτύρητε τέτειος μας ἄγιος. Εἰ δέ μας δέν
ἔλαθες τὴν ιερωσύνην, μή βῆτε ταύτην, μάλιστα σοι φαί-
νεται, ὅτι εἶσαι ἄγιος. «Ἐπειδή θέτομεν πολλοὺς ἀ-
γίους τῆς ἐκκλησίας, μαρτυράς μας ὄσιους, οἱ ὄποια
δέν γέθετον τὴν ιερωσύνην, ἀλλὰ μας ἄγιοι γοστοί. Άλλ'
οὕτως διά τοὺς ματέρας Θεού πολλούς σιγῆτας αὐτῶν
μας ἀρετάς, ἔγιναν τετελοι ἄγιοι μας τοὺς προσω-
νούμεν μας τὴν μνήμην αὐτῶν ἐστόψαντες. Καὶ ἄλλοι
πάσιν ὅπου ἔκαρποτοι θύγοι αἴρχεται μας πατριαρ-

χαε, οὐρανίοι ὄντες καὶ σέμαρτωτοι. οὐπήδον εἰς τὴν
αιώνιον παταρίαν. Ταῦτα δέ τέλος, οὐχ ὅτι γίγνεται,
νη εἶται αἰτία τῆς παταρίας τοῦ ἀνθρώπου, μή γίγνεται,
όττι γίγνεται τοῦ νοός τοῦ ἀνθρώπου. ἐπειδή ἔνοχεν
τοι πολλάκις ὁ νοός ἐστι πολλῶν καὶ ἐμπαθῶν νομάτων:
καὶ πρὸ πάντων ἐστι τοῦ αριπτοῦ πάσιν τῆς παταρίας.
Οὐδὲν δὲ πινακίς ὁ ἱερωμένος ναὶ γίγνεται καὶ ναὶ προσκυ-
νίσει παρὰ τὴν ἀνθρώπινην, εὐθύς ἔσωθεν ἡ τοξικός
του χαρία καὶ συιρράκη καὶ ἡ περγαλανεύεται. Αἱ δὲ τοῦ
τοι ποιόν εὐνοδώτερον σύμβολο ὁ ταπεινόφρυν ιδίωτης,
παρὰ ὁ μετόδοτος ἱερωμένος.

σ. 348 ΠΤΕΡΙ' ὄρασεως

“Αἱ εἶπεν εἰς σοφοῖς, ὅτι ἐστι τοῦ ὄρᾶν τιλτεται τό¹
ἔραν, ὃς τοι ὅσαν δέπηται εἰς αὐτὸν πράγμα, ὃπου τοῦ ὄρε-
σει, τούτε ἔνδοξον κινεῖται εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἀπόβασιν
τοῦ ὄρωμένου. Αἱ δέ τούτο, ἀγαπητέ ἀδετφέ, πρόσθε ἀκριβῶς
ναὶ μή δέπηται οὐδέποτε εὔμορφα πρόσωπα γυναικῶν ἢ
παιδίων ἀγενείων, ἢ καὶ ὅσαν συνομιήσεις αἰσόμη ναὶ δέπηται
καίτω εἰς τὴν γῆν, ἐξ τῆς ἐπέγειρης, διότι τείγουσιν οἱ ἄγιοι
πατέρες, ὅτι ὁ μοναχός ὄφείται πάντοτε ναὶ δέπηται διά τὴν
ὄφθαλμον εἰς τὴν γῆν καὶ διά τοῦ νοός εἰς τὸν οὐρανόν.
Ἐπίοις ὅσαν ὑπάρχεις εἰς γένον εἰνον ἢ εἰς κεντίον, ναὶ μή
περιεργάζηται, τὰ ἐκεῖ εύρισκομενα πράγματα, μήτε ὅσαν
πηγαίνεις εἰς χωρίον ἢ πότιν, ναὶ δέπηται χορούς ἢ γραμμούδης
ἢ ~~πάτητος~~ σέλιδας ἀπόρα πράγματα, καθότι, ὅσαν ἐπιστρέψῃς
διά πολεμήσαις ὑπό τὴν δακτύλιον διά τῆς φαντασίας ἐν
τῷ κεντίῳ σου. ᘾπίοις ναὶ προσέχεις ποτὲ ναὶ μή περιεργάζη-
ται τὰ εὔμορφα πρόσωπα γυναικῶν καὶ παιδίων, ὅττι καὶ

οια: δύποτε ὅττι πρόσωπος ἔμποδος· διὸς τέχει οὐ Κύριος,
«Οὐέτεφας γυναικί πρός τό ἐπιθυμήσαι γάγη ἐμοίχευσεν αὐ-
τήν». Οὐαὶ τοῖς σπροσέντοις, φυκιώσ Θάνατος εἰσέρχεται. Αὐτό-
μη καὶ εἰς τὰ βία ναὶ μήν παραγρύς, ὅταν συνευρίουν-
ται, διὸι ναὶ μήν πληγίους τὴν ψυχήν σου. "Οταν ἐργάζομε
καὶ ὑπερετήσ, πρόσεχε ναὶ μήν γεγονότοις ποτί, ὅτ-
ταν ναὶ φορής τό γνωσινόν σου. Ἐπίοις ναὶ μήν γυμνίων
κατέν μέτος τοῦ σώματός σου ὄντεν μεράτης ἀνάγκης
ἔμπροσθεν ὅττιν ἀνδρῶπιν, οὔτε ναὶ θέτης καὶ σύ
ζητήν γύρησιν, μήδε ἀνόητη καὶ τό σώματό σου γυμνόν,
ὄντεν ἀνάγκης. καὶ ὅταν ὁττάτης φορέματα μήν περι-
εργάζονται μετέποτε ταῖς αρυφίσεσσι μέτη καὶ ὅταν ἐξ
χεσσι πρός χρείαν εὐσχημόνως καὶ μετά συστοτῆς
εὐταβούμενος τοῖν φυτασσοντά σε λαγγετον, καθὼς τέχε.
ὁ ἄγιος Ιωάννης τοῦ Κλήματος, ὅτι καὶ ἔπειτα ἀνόητη
όφειται ὁ μοναχός διανοητικῶς ναὶ τέχει τὴν εἰκήν. Άιον
εἶπεν εἰς ἄγιος, ὅτι σώφρων καὶ καθαρός τέχεται ἐμεῖ-
νας, ὅστις δέν ἀμερτάνει, εἴτε διὰ τοῦ νοός, εἴτε διὰ
τοῦ σώματος κατὰ μόνας εὑρισκόμενος. "Οταν εὑρί-
στηκοις ἐν τῇ εραστῇ, ναὶ μήν περιεργάζομαι, ποῖας εἴναι
αἱ μεγαλείτεραι μερίδες καὶ καττίτεραι, μήτε ναὶ ἀπέ-
μης τὴν χειράσσου ἔμπροσθεν τοῦ ὁττού, παρά ὅταν
εὐτογίου ὁ γέρεις τά παρατιθέμενα ναὶ τρίγης εὐσχη-
μόνως, θέτειν ἔμπροσθή σου, εὐχόμενος ναερώς καὶ
ἀκεούμεν τὴν ἀνάγκησιν, σύχαριστην τὸν πανάγαδον
Θεόν διὰ τὰ πτούσια δῶρα, ὃντος δίδει. Ναὶ μήν πι-
στῶντας τὰ ὄντειρα, ὃντος θέτηται εἰς τὸν ὕπνον σου,
εἰδὲν ναὶ ὁττηθεύσουν, διότι εἴναι ἡ τὰς δαιμόνιαν, πα-

9

ρός ὅπερ τίχει ο ^{άπος} Ιωάννης τῆς κλίμακος, ὅταν Βέπης, ὅτι
πίνεσις εἰς αργυρούς, ὁ πορφαρούς, εἴτε εἰς ἄλλας ερομαντικά
ὑγείρει, τότε νά διορθώνται τὰν σέσενσιν σου κατά χριστού. Ἡ
νάδε μάγνη ιππασίους εἰς φυκοβιαθεῖς καὶ, κακές συμβούλια.
~~αὐτοὺς παρακαλεῖς, για πολλούς.~~
νάδε φυλακτούς τὰν ἀνεογήν σου, ~~από γέρωντας καὶ αἱροθο-~~
γίας, σέπο φτιαρίας καὶ ἀργοτογίας. Μή γίνησαι ἀτανου-
στούς πυγαίνων αρυφίων καὶ ἀνούσις μυστικάς καὶ γίνεται
ἔμπτιας. Οὔτε νά Βέπης χορούς καὶ τραγούδια καὶ ἔτε-
ρας σαστανικάς δέοντας καὶ θέσετρας καὶ παραστάσεις
μήνυν. μή γίνησαι παρίκνοος εἰς ἐκείνους, ὅπου κατάθετον
σὲ προστάτου, δούτενε προδύμως καὶ πιστῶς τὸ διαμόνυ-
μά σου καὶ ὑπηρεσίαν, ὅπου διωρισθεὶς, καὶ μή ποιεῖς
καταχρυσεῖς, ἵνε μή κατακριθῆς. Γενοῦ ὑπίκνοος τοῖς
πᾶσιν, ὅπου καθίως σὲ συμβουτεῖνουν καὶ μάγνη ἀπειδῆς, εάν
θέτης νά σωθῆς. μή συνάψῃς ἀρώματας καὶ θέτεις ἐπὶ γού
ἔσαντοῦ σου μυρωδιαί, διότι εἶναι πορνικά καὶ γυναικείδη.

Τέρι σιωπῆς καὶ ποτυτογίας.

350 Ἀνήρ γυναικῶν καὶ ποτυτογός. οὐ κατευδυνθή-
σεται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ποτυτογίαις, οὐκέτι εὐφείεις τῆς ἀναρ-
τίας. Αἱ δέ τούτο καὶ σύ δεχεπηγέ, ἐάν διέτης, νά σωθῆς φε-
γε τὴν ποτυτογίαν καὶ ἀγάπην τῆν διακριτικήν σιωπήν, καὶ
τότε μόνον νά ὅμιτης, ὅταν εἴρει ἀνάγκη καὶ οὐ χριστικό
καθῆται, καθότι ἐάν διέτης εἰς τὸ ἕτα μέρος τῆς μυραρίας
τούτην σιωπήν καὶ εἰς τὸ ἀέττο μέρος πᾶσας τὰς ἀρετάς, η
σιωπή ὑπερβαίνει ταύτας. Διό τίχει ο Ἄδειφόδεος, Ἄσκησος,
ὅστις δέντι δινατατι, νά αρσενίου τῆν γλώσσαν αὐτοῦ, οὐδέ
νά δέται πάσην τον δινατατι νά νικήσῃ.

Τέρι φεύδους και σατανερίσμως.

“Πρόστηξε κατός ταί μήνε εἰπῆς οὐδέποτε φεῦδος, διότι εἶναι ἔτει τοῦ διαθέσθου. Ο δέ Κύριος ἀφανίζει πάντας τούς ταλαιπώτας τό φεῦδος. Τολυμήχανος είναι και ποτύτροπος ὁ φεύδος. μεταφέρει τούς πληγής ταύτης δέν εἶναι. και μεταγίτερον ὄντες δέν ἐπαρχεῖ. στό πάντας βδελυκός εἶναι και περίγετως ὁ φεύδος. διό ὃς προσέχων ταί μήνι διηγείται φεῦδος. μή κατασκευίμενος οὐδένας, μή καταστρασθείμενος μηδέ κατασταθείμενος. ταί μήνι σείσκροτομής, μηδέ αέργοτομής μή κατέναι, ταί μήνι ἑτέρης, μηδέ ὄντεδίους τινά, μήτε διότι τούς πίστην σείτου, μηδέ διά ταί κακίας πράξεις, μήτε διότιν δεμέτειαν αύτου, η και ἀνενιάθεισαν. μή αναθεκατίσιμης ή βιαστικήμενής τινά, μήτε σένδρωπον, μήτε βίον, μήτε ἄταδο πράγμα, εἴτε θητόν, εἴτε ἀναίσθητον. φάγε τούς γίτως και την παρρυγοίαν, διότι τρέπουσιν οι θειοι πατέρες, ὅτι γίτως και παρρυγοία. διαστινύνονται τον μοναχού, παρέ γνοῦ ἡς γένος και πτυχίος. Ἐάν παραβιασθείς εἰς γίτως, δές την χειρα σου τῷ στόκας, ήτα μή φαίνεται οι ὄδοινες σου, και περι πλέον γίτως αέμαρτίσε μετά τη εἶναι, φησι γάρ ο Κύριος, «οὐαὶ οἱ γελώντες τού, ὅτι κατεύδουσι».

Τέρι διαίτης

“Ἄγαπητέ, μήνι ἀποτελέσσαι εἰς χορτασμούν κοιτίας; ο γάρ την κοιτίαν χορταίνων πίπτει εύκοτως εἰς πορτιαν. τρῆγε τόσον, σον διά τοῦ βήσις και μή βήσις, ήτα πριγγ. μήστενε εὔκουσίως, ήτα μή μυστεύονται ἀκουστίως. τοι ἀκούοντας την κοιτίαν τρέπεται τοι κοινωνίου και μή πάσμας τό θέτυμός σου ἄρετ εὐτοξίας τοι παθυτούμενον,

γί γοῦ γέροντός σου, ἔπειτας οὐδεθενεῖς. μή ταύθροφεγγῆσυς.
ὅτι πορνεῖας ἐπιτίμιον ἔχει. Οἶνον περὶ πτέρων μή πίνεις, ἐάν
θετῆς νά σωδῆς καὶ νά σωφρονῆς. Όταν φάγης καὶ πίνεις, μή
ποταμούς. διότι ἀκαργάντεις καὶ δεν τό ἐνοεῖς. μή γίγησαι πρ.
πέτης καὶ κόπτεις τόν τόγον τοῦ ἑτέρου, διότι θεωρεῖσαι ἀνόητος.
Ἐάν εἰσαι ἔξι τῆς μονῆς. γί τίς μετόχιον. γί τίς ἄλλο μέρος,
φύλασσε τίν τάξιν τοῦ Κοινωνίου. φύλασσου νά μή αρεοφαγῆς·
γί αρεοφαγίας είναι τίν καοκικῶν καὶ ὑπανδρευμένων.
Καθὼς γάρ ο νόμιμος¹ αντίτεται εἰς τοὺς μοναχούς ὑπό τοῦ
νόμου, οὕτω καὶ γί αρεοφαγίας αντίτεται τοῖς μοναχοῖς.

Τέταρτη συνανταστροφῆς.

„Ωταν ὁποστατῆς εἰς ὑπηρεσίαν ἔξι τῆς μονῆς παρὰ τοῦ μαθητουμένου, γί τοῦ γέροντός σου, φύλασσε ὀσερί-
βῆς τίν ταξίν τοῦ Κοινωνίου, γί τοῦ ἀσκητηρίου σου, το-
σον εἰς τὰ φεγγύα καὶ ποτὲ, ὅσον καὶ εἰς τοῖς κατόντας καὶ
απολογούσιαν σου. μή πάμις παταχρήσεις, διότε νά μή χάσῃς
τόν μισθὸν τῆς ὑπανομῆς. μή μεταχειρίζεσαι παθρέπτας καὶ
παττανιήρας εἰς τό πρόσωπον καὶ τίς ταχηρά φορέματα·
γυναικεῖδές γάρ ἔστι. Όταν ἔχεις πτυχίαν, μή μεταχειρίζεσαι
χαρτία, ὅπου είναι γεγραμμένον τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ
γί τῆς Παταρίας, γί τίν τότεν ταξίου, ὅτι ἀκαρτία ἔστι
καὶ περιφρόγυος. πρόσεχε πατέως, νά μή πάμις κα-
ρονομίας εἰς γίρας σώματα, ὅτεν μεγάτης ἀνάγκης καὶ
τότε μή φόβον Θεοῦ. Συναττέλου καὶ συμμάθευε τίν
χειράς σου νά μήτη ἔγγιος, γί ψυλαφίας γένον μέτος,
μήτε φανερόν, μήτε αρυπτόν, εἰτε γίου, εἰτε γέροντος,
οὐδὲ τά πρυφίασσον μέτη. ὅτεν μεγάτης ἀνάγκης,
καὶ μάτιοτας ὅταν πυροῦται γί σάρξ σου καὶ
¹ ὁ νόμιμος ἐν. γάμος

έεγριεύη, διότι φορεῖσις την ψυχήν σου. Έν μία φορά καὶ
μετά σέλιου προσώπου μή συγκοιμηθῆς, μηδὲ συνε-
πασθῆς αὖτε ἀδετφός σου ὑπάρχει κατά σάρκα. μή συ-
φάγης μετά γυναικός ἢ παιδίου ἀγενείου, αὖτε μάτηρ
σου ἢ ἀδετφή σου, ἢ ἀδετφός σου, διότι τέτει ο ἄγιος
Ἐφραΐτ ὅτι, κατέβοντας συρφάγης μετά τοῦ διαβότου,
παρὰ μετά γυναικός ἢ παιδίου ἀγενείου, ἵνα μή εἰς
πορνείαν πέσους, διότι ο σατανᾶς φέρει τὸ παιδία τῶν
τὴν ἔργων, ἵνα ἀποτέλου τοὺς θέλοντας εὐσεβῶς
γῆσαι. Εάν εὑρεθῆς ἐν τέμνῳ μή συγκοιμηθῆς μετ' ἄτ-
ταν, παρὰ ἄντεν καρπός καρπός καὶ τρόπος εἶναι, ἔξειδε
ἔζω, εἰδέ σέλιος κοιμήσου καθημένος (νοει ὡς τέλος καὶ
μή κατηγόρει: ὡς εἰδον, γράψω). Άρευ ἀνάγκης ναὶ μήν
ιππεύσης εἰς φύον. μετά γυναικός, παιδίου ναὶ μή συνερ-
γάγησαι ἢ ἔχης φίτιαν, εἰδέ καὶ τίχυ ἀνάγκην ναὶ συνο-
μικήσης, τότε νεύον τὸ βλέμμα σου κατέν καὶ συντόνες
παῦσον. ναὶ μή μεταχειρίησαι ὅπτα παντετῶς, εἴτε μικρά
εἴτε μεγάλα. καὶ γὰρ κατίονται τοῖς μοναχοῖς ὑπὸ τοῦ θείου νόμου
ΠΤΕΡΙ ὕπνου καὶ προσευχῆς.

“Οταν ἀναπέσης ναὶ κοιμηθῆς, μή ἔζειγης τὸ ψυχ-
ιόν σου, μηδὲ την φύγην σου. σέλιος σφράγισον τὸ σώ-
μά σου, διότι τοῦ συμβίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ κοι-
μήσου εὐοχγμένως, μήτε ἀνδουλεύε, μήτε προύμυτα, ἀλλ’
έπι την δεξιάν πτευράν, μετεζάν καὶ την είχην τὸ σκύριο
γηθοῦ χριστέ, γιέ τοῦ Θεοῦ, ἔτειγον με τὸν ἀναρχωτὸν. Εν
τῇ αἰρήσῃ σου μή στρώσης κατακύριον στρώματα, διότε
ναὶ μή κοιμᾶσαι ποτὲ καὶ χανιών τὸ σώμα καὶ πυ-
ρωθῆ ἢ σάρξ σου εἰς φεύσιν. Ο δέ ὕπνος σου ναὶ εἶναι

Ἐξ ἦραι τὸ ἡμερονίκειον κατέσθι τὸν ἄγιον Βαρονούφιον. Εάν ἔχεις ἴδιατέραν φίτιαν μέση κατέναι πρόσωπον καὶ συνδιδατίφωνται οἱ ἀδελφοί σου, ἀπόψοις τούτην φίτιαν γαύγυν, διότε να μή γίνηται αειτιανή ἀμαρτίαν τοῦ οὗτοι. Εάν εὐρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν ἔτι
 ἐκεῖ μονῆς καὶ Βατεῖνος ὅσιαν κινδυνεύεις εἰς κατέναι σαρκικὸν πάθος, φεύγε εἰς τὴν μετάνοιαν σου, πρὶν αὐτόν
 γένθης ἐν παραβολῇ τοῦ σατανᾶ καὶ ὁ ἥγουμενος θάψει
 σινονομίου διότε νὰ σωθῆς. Οπόταν δέντε ἐργάζομεν, μή
 καθηγαῖ ἀργός, διότι η ἀργία θάνατοι τὸν μοναχὸν περισσότερον τὸν δακτυλίν, ἀλλ' ἀναγρυπνῷ πατερικής βίβλια,
 βίους καὶ τόπους Θείων πατέρων, διότε νὰ φωτίζεται ὁ τοῦ
 σου καὶ τῆς ψυχῆς. ³⁵² Καπέρ γάρ τοῦ κύπου τὰς φυτάς ἄνευ
 ὕδατος ἔγραινονται, οὕτως καὶ ὁ μοναχὸς ἄνευ μετέτης
 καὶ ἀναγρύπτεις ψυχωφετῶν βίβλων. Ψυχραινεται οὐ προδυ-
 μίας του¹ πρὸς ἀρετάς καὶ μένει ἀναερπος. Πρόστεχε οὖν,
 ἀγαπητέ, νὰ μή γίγνῃς δι' ἀναγρυπνῶν φιλοσοφικά βίβλια
 καὶ συστενά, μήτε ἐφυμερίδας καὶ μυδιστορύματα, οὐ
 ἀλλας ἀνωφελή: ἐπειδὴ τούτων οὐ μόνον δέντε ἀφετεῖσαν
 ἀλλά καὶ βλαπτεῖσαν.

¹ ὁ μοναχὸς... τυχραινεται τὸν φροντιστικά του, ἀνανοήσουσαν. Ζόγιον
 κοντάντων, διατρέψεις συστηματικές.

Σδιαρθρωτα - παρόδος οφελεία

- σ.4. Μη γιγνοντας αυτήν αρμένα, είτε εν τη γερμανία στην
την επίκρουν, είτε εν ωραιοτάτω : Σ. εγγ. σ. 10 εν την
σ.5 Περιγραφήσιον, διεργ. ηγουμενίον γερμ. λιγότερον
σ.7 Ταξινομούσια την ιερογραφίαν.

